

164231 - Yağmaya başlayan yağmurun ilk damlalarıyla şifâ istemenin hükmü

Soru

Ben, yağmur mevsiminde yağmaya başlayan yağmurun ilk damlalarının olağanüstü tedâvi gücüne sahip olduğunu işittim. Bunun içindir ki insanlar yağmurun yağmaya başladığı ilk günde yağmur sularını biriktirmekte ve bunun, baş ve mide ağrısı gibi birtakım küçük hastalıklara şifâ verdiğiğine inanmaktadırlar. Bazı insanlar da bu konuda Allah Teâlâ'nın şu sözünü delil göstermektedirler:

﴿وَيُنزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُم رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ ...﴾
[سورة الأنفال الآية: 11]

“... sizi tertemiz yapmak, sizden şeytanın pisliğini gidermek, kalplerinize kuvvet vermek ve savaş meydanında ayaklarınızı sabit kılmak için gökten üzerinize su indiriyordu.” (Enfâl Sûresi: 11)

Bu yağmurun, özellikle de yağmur mevsiminde yağmaya başlayan yağmurun ilk damlaları, gerçekten özel bir tedâvi gücüne sahip midir?

Detaylı cevap

Hamd,
yalnızca Allah'adır.

Yağmur, Allah Teâlâ'nın insanlara bahşetmiş olduğu en büyük nimetlerden birisidir. Allah Teâlâ yağmuru, hayatın bir sebebi ve onunla insanların ve hayvanların müjdelendiği umumî nimetlerin en büyük alametlerinden birisi kılmıştır.Yarattıklarındaki Sünnetullah'ın

devam etmesi için toprak, ölü hale geldikten sonra yağmur ile canlanır ve ruh yeniden hayat bulur. Zayıf olarak yaratılmış olan insan, bununla, kâinatı bu muhteşem düzen üzere yaratan yaratıcının büyüklüğüne delil gösterir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ حَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿24﴾ [سورة الروم الآية: 24]

“Size korku ve ümit vermek için şimşegi göstermesi, gökten su indirip ölümden sonra yeri onunla diriltmesi (ölmüş toprağa onunla hayat vermesi) de O’nun (kudretine delâlet eden) âyetlerindedir. Şüphesiz ki bunlarda, akıl eden bir topluluk için (Allah Teâlâ’nın kudretinin kemâline delâlet eden) âyetler vardır.” (Rum Sûresi: 24)

Allah -azze ve celle- yine şöyle buyurmaktadır:

أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿60﴾ [سورة النمل الآية: 60]

“Yoksa gökleri ve yeri yaratan, gökten size su indirip (yağmuru yağdırmış olmasaydı) onunla bir ağacını dahi bitiremeyeceğiniz nice güzel bahçeler meydana getiren mi? (Bütün bu fiillerde) Allah ile birlikte başka bir ilah

mı (var ki ona ibâdet edilip Allah'a ortak koşulsun)? Aksine onlar (müşrikler), haktan (ve îmândan) sapan bir topluluktur.”
(Neml Sûresi: 60)

Peygamber

-sallallahu aleyhi ve sellem- yağmuru sever, onu ashâbına müjdeler ve Allah Teâlâ'nın nimetinin bereketleri değsin diye mübârek vücûdundan bazı yerleri açardı.

{

أَصَابَنَا

وَنَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ

صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَطَرٌ، قَالَ : فَحَسَرَ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى

.اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُوبَهُ حَتَّى أَصَابَهُ مِنَ الْمَطَرِ

فَقُلْنَا

: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لِمَ صَنَعْتَ هَذَا؟ قَالَ : لِأَنَّهُ :

حَدِيثُ

عَهْدِ بَرَبِّهِ تَعَالَى. [رواه مسلم]

“Bizler, Rasûlullah -sallallahu

aleyhi ve sellem- ile birlikte iken, üzerimize yağmur yağdı.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- yağmur suyu değsin diye elbisesini açtı. Bedenine yağmur isabet etti.

Bunun üzerine biz

ona:

- Niçin böyle yaptın? diye

sorduk.

Buyurdu ki:

-Bu yağmur, Rabbimden yeni geliyor
(Rabbimin henüz yeni
yarattığı bir rahmetidir).” (Müslim; hadis no:
898)

İmam Nevevî

-Allah ona
rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

“Bu hadis, yağmur
yağdığında yağmur damlaları değsin diye
bedeninden avret yerinin dışındaki bir yeri açmasının
müstehap olduğunu söyleyen arkadaşlarımızın
(Şâfiî âlimlerimizin) görüşüne bir delildir.” (Nevevî'nin
Müslim Şerhi; c: 6, s: 196)

Ebu Abbas el-Kurtubî

de -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle
demiştir:

“Bu, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’in
yağmur ile teberrükte bulunmaya (yağmurdan bereket ummaya) ve ondan
şifâ istemeye bir delildir. Çünkü Allah Teâlâ yağmuru, rahmet,
mübârek, temiz ve temizleyici bir su olarak adlandırmış ve onu,
hayatın (canlılığın) bir kaynağı ve
azabı uzaklaştıran bir sebep kılmıştır. Bu
hadisten, yağmura ihtiram göstermenin ve onu hafife almayı terk
etmenin gerekliliği anlaşılır.” (el-Müfhim Limâ
Eşkele Min Telhîsi Sahih-i Müslim; c: 2, s: 546)

Sahih-i Buhârî’de; “Yağmurda yağmur
sularının sakalından aşağıya kadar

yağmasını kasteden kimse babı” konu başlığında Enes b. Mâlik’in -Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettiği hadiste Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’in minberde iken yağmur talep ettiğini zikretmiştir.

Enes’in -Allah ondan râzı olsun- bu konuda söylediği şeylerden birisi de şuydu:

{

ثُمَّ

لَمْ يَنْزِلْ عَنْ مَنبَرِهِ

حَتَّى

رَأَيْتُ الْمَطَرَ يَتَحَادَرُ عَلَى لِحْيَتِهِ. [رواه البخاري]

“Sonra

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- henüz minberinden inmemiştir ki yağmur damlalarının sakalından aşağıya doğru süzüldüğünü gördüm.”

(Buhârî;

hadis no: 1033)

Hâfız İbn-i Hacer -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

“Sanki yazar (yani Buhârî), yağmur damlalarının Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’in sakalından aşağıya doğru süzülmesini, gelişigüzel olmadığını, aksine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’in bizzat bunu kastettiğini açıklamak istemiştir. Bunun için de şöyle bir bölüm açmıştır: “Yağmurda yağmur sularının sakalından aşağıya kadar yağmasını kasteden kimse babı”. Şayet bunda Peygamber

-sallallahu aleyhi ve sellem-‘in kastı olmasaydı, mescidin çatısından (tavanından) yağmur suları akmaya başladığı ilk anda Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- minberden inerdi. Fakat O, yağmur suları çoğalıp sakalından aşağıya kadar süzülünceye kadar hutbesine devam etmiştir.” (Fethu’l-Bârî; c: 2, s: 520)

Buradan hareketle selef-i salihden pek çok kimse, gökten inen yağmurdan bereket ummayı müstehap görüyorlar ve Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-‘in sünnetini takip ediyorlardı. Hatta İbn-i Ebî Şeybe “el-Musannef” adlı eserinde (c: 6, s: 194-196)’da: “Yağmurun ilk damlasıyla yağmurun kendisinin üzerine yağmasını ve onunla yıkanmayı kasteden kimse” adlı bir bölüm açmıştır.

İbn-i Ebî Şeybe’nin “el-Musannef” adlı eserinde bir senedle Osman b. Affân’dan -Allah ondan râzı olsun- rivâyet edildiğine göre O: “Yağmurun ilk damlasının kendisinin üzerine yağmasını ve onunla yıkanmayı kastederdi.”

İbn-i Abbas’tan -Allah ondan ve babasından râzı olsun- rivâyet olduğuna göre O: “Yağmurun ilk yağdığı anda elbisesini çıkarırdı. Hatta atının eğeri bile çıkarırdı.”

Ali b. Ebî Tâlib’den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olduğuna göre O: “Yağmuru istediği zaman elbisesini çıkarıp yere oturur ve şöyle derdi: “Bu, Arşın ilk rahmetidir.”

İbn-i Hibbân da (İbn-i Ebî Şeybe gibi) böyle yapmış ve “Sahih” adlı eserinde (c: 13, s: 505)’de; “Senenin ilk yağmuru geldiğinde kişinin yağmur istemesinin müstehap oluşu babı” adlı bir bölüm zikretmiştir.

Beyhakî, “Sünen-i Kübrâ” (c: 3, s: 359)’da: “Yağmur yağdığında ortaya çıkma babı” diye bir bölüm zikretmiştir. Bunların hepsi, bu bablarda Enes b. Mâlik’in -Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettiği merfu’ hadisi zikrediyor ve bu hadisi, yağmur yağdığında ortaya çıkmanın ve yağmurun ilk damlalarıyla ıslanmayı müstehap olarak görüyorlardır.

Hâfız İbn-i Receb -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

“İmam Şâfiî ve ashâbımız (Hanbelî âlimleri), senenin gökten yağan yağmurunun ilk damlalarıyla ıslanmanın müstehap olduğunda ittifak etmişlerdir.

Buhârî’nin Enes b. Mâlik’ten -Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettiği hadis, o sene yağan ilk yağmur olmasa bile, istiskâ ile yağan yağmurla ıslanmanın müstehap olduğuna delâlet etmektedir.” (İbn-i Receb; “Fethu’l-Bârî”; c: 6, s: 316)

Her kim, yağmur yağdığında bereket ummak amacıyla yağmur suyuyla ıslanmaya veya yıkanmaya veyahut da ondan içmeye gayret ederse, bunda bir sakınca ve günah yoktur. Fakat Bu suda bereketin olduğu sâbit olsa bile, delil olmadan

şifânın, yağmur suyuna nisbet edilmesi (şifânın yağmur suyunda olduğunu söylemek) yakışık almaz. Bununla birlikte yağmur suyu belki şifâ verebilir. Fakat bu konuda şer’î bir delil olmadıkça “kesinlikle tedâvi ediyor ve şifâ veriyor”, diyemeyiz. İnsanlara bunu söylemek de yakışık almaz. Soruda geldiği üzere; “Yağmur suyunun tedâvi gücü veya olağanüstü gücü veyahut da özel bir gücü vardır” şeklinde dememek, daha önce gelir. Zirâ bu iddiâların doğru olduğuna dâir hiçbir şer’î delil yoktur. İnsanlar, bu suyu denedikten ve şifâ vermediği gördükten sonra bu iddiâlarla fitneye düşebilirler. Dolayısıyla onların bilgisizlikleri, onları fitneye ve kalplerine şüphenin yerleşmesine sebep verebilir.

Allah Teâlâ en iyi bilendir.